

næret om at faa Vurderingssummen sat op, og jeg haaber, at det Udvalgsarbejde, som jeg hører skal finde Sted, vil føre i den Retning, at vi ikke kommer længere ned, men tværtimod kommer højere op med Vurderingssummen.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mine egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Holdgaard: Da Lovforslaget skal sendes i Udvalg, skal jeg ikke her fremkomme med mange Bemærkninger; i Udvalget vil der jo blive Løjlighed til at drøfte, hvordan man muligvis kan blive enig om et Lovforslag. Kun vil jeg gerne udtale, at jeg aldeles ikke kan tiltræde de Betænkeligheder, der er ytrede om, at Vurderingsgrænsen er for høj. Jeg er ganske enig med den ærede sidste Taler (Mads Jensen [Aale]) i, at man maa tilstræbe at komme noget højere op, ogsaa, som det blev udtalt, under Hensyn til de Byggelaan, vi efter de nye Love maa yde og yder til Oprettelse af de paagældende Brug. Vi maa dèr gaa op til 18 000 Kr., og saa vil man forstaa, at 20 000 Kr. for baade Jord og Bygninger i Forhold hertil er et lavt Beløb. For nogen Tid siden behandlede man her i Tinget et Lovforslag om at forhøje Laanegrænsen for den industrielle Kreditforenings Vedkommende fra 200 000 til 600 000 Kr.; da hørte man ikke nogen Udtalelse om, at det var for højt, og det var dog en meget større Forhøjelse. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor man har saa store Betænkeligheder overfor det nu foreliggende Lovforslag, som angaar de mindre Landbrugs-ejendomme. I et af Bilagene til Lovforslaget findes en Erklæring fra Vest- og Sønderjydsk Kreditforening, hvori det hedder, at hvis man gaar op til saa høj en Laanegrænse som foreslaaet, vil det gøre et dybt Indgreb i denne Kreditforenings Virkeomraade. Jeg skal ikke sige noget enten for eller imod Rigtigheden heraf, men hvis det skulde være rigtigt, vil jeg hævde, at Vest- og Sønderjydsk Kreditforening forud har gjort et dybt Indgreb f. Eks. i Husmandskreditforeningens Virkeomraade, idet Forholdet i Vestjylland, hvor Vest- og Sønderjydsk Kreditforening virker, har været det, at de bedste Brug, de bedste Laan for Husmandskreditforeningen, nødvendigvis har maattet gaa over til Vest- og Sønderjydsk Kreditforening, fordi Vurderingsgrænsen har været for lav. Hvis det er rigtigt, at man ved at sætte Vurderingsgrænsen op til 20 000 Kr. skulde gribe ind

i Vest- og Sønderjydsk Kreditforenings Omraade, vil der efter min Mening ikke ske nogen Uret derved, tværtimod vil det kun være gammel Uret overfor Husmandskreditforeningen, man gør god igen.

Det er rigtigt, at der hidtil har været forskellige Vurderingsgrænser for Ejendomme uden Jord i Stationsbyer og Ejendomme med Jord; men det forekommer mig, at man hellere skal gaa op for begge Slags Ejendomme end søge at gaa nedad; det er Konjunkturpriserne ikke til.

Flere Repræsentanter indenfor Husmandskreditforeningen i Jylland har henvendt sig til mig og udtalt, at det var absolut nødvendigt for Foreningerne hurtigt at faa denne Udvidelse foretaget. Jeg vil derfor gerne give min Tilslutning til de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte om, at det maa lykkes os hurtigt at faa Lovforslaget gennemført, ikke alene af Hensyn til Sønderjylland, men ogsaa paa Grund af de særlige Hensyn, der gør sig gældende for de to Kreditforeningers Virkeomraade i vort Land.

N. K. Kristensen: Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Mads Jensen [Aale]) kunde ikke forstaa, at Venstre var saa modvilligt til at sætte Vurderingsgrænsen op. Venstre har slet ikke været modvilligt dertil; i Folketinget har der været Enighed mellem Venstre, de Radikale og Socialdemokraterne om at sætte Grænsen op til 20 000 Kr. for de Ejendomme, hvortil der hører Landbrug. Det ærede Medlem kunde ikke tænke sig anden Grund til denne Modvillie end den, at Landbrugerne kunde hente sig billig Arbejdskraft fra disse Jordbrug. Det synes jeg ikke, der er nogen Grund til at sige. Naar man er gaaet med til at sætte Vurderingsgrænsen op til det, der blev krævet af det ærede Medlems eget Ministerium, er der ingen Grund til at beklage sig, og det kan jo ikke hjælpe for Huse uden Jord, at man forhøjer Laanegrænsen; thi fra dem kan man lige godt faa Arbejdshjælp, enten de har smaa eller store Laan. Det forekommer mig, at der altid bør være en Forskel paa de to Slags Huse. De Huse, som der hører Landbrug og i det hele Jord til, burde i alt Fald efter min Mening altid kunne vurderes til en ikke saa lidt højere Pris end de Huse, som ingen Jord har. Det forekommer mig ogsaa, at den foreslaaede Forhøjelse af Vurderingsgrænsen fra 14 000 til 20 000 Kr. slet ikke er saa helt lille.

Det ærede Medlem mente, at man muligvis efter mine Udtalelser kunde gaa ud